

EN PAU CASALS A MEJIC.

En el segon nombre de CANIGO parlavem del eminent violoncel·lista vendrellenc, però ara no parlem dels seus primers passos en sa carrera artística.

Bach, Haydn, Mozart, Beethoven, Schumann, Mendelssohn i Schubert, tots aquests autors d'insuperables sonates, tríos, quartets i quintets han trobat en el violoncel·lo d'en Casals una inspirada, al ensemps que sentida intepretació, i al qui la crítica ha nomenat virtuós de la música.

Aixó escribiem allavors nosaltres i avui els crítics mejicans amb ses cròniques han fet una ratificació de lo que diguerem.

Els tres concerts que fins ara ha donat En Pau Casals en el teatre Arbeu, han sigut tres èxits, una justificació de son valer com artista. Sentim que la falta d'espai ens impideixi ocupar-nos detalladament de cada un dels esmentats concerts, perquè al parlar d'ells no pot fer-se d'una manera lleugera, sinó que és precis parlar a l'altura del art d'En Casals, i an aquí devem fer una confessió: no ens atrevim a fer una crítica davant del més gran dels artistes d'instruments d'arc, com digué d'En Casals l'excel·lent mestre Kreisler.

La nit de sa presentació en el Arbeu ja quedá consagrat. Començá amb la «Sonata en Sol» de Haendel, que'l públic aplaudí llargament per son sentiment i justa interpretació; l'entusiasme del públic va creixe al acabar el meravellós «Concert en Re» d'En Edouard Lalo, una bella obra sense amaneraments, i d'una profunda emoció, forta, vigorosa.

El sentiment d'En Casals, tota la seva virtualitat artística, es posa de relleu en aquesta obra que acabá de entusiasmar al públic que ja ha acceptat al nostre artista sense recel, i li obra la font de son agraiement aplaudint-lo llargament.

Després segueix amb l'«Aria» de Bach; «Allegro Spirituoso» de Senaille, el «Cant de la Nit» de Schumann; «Dança espanyola» de Granados; «Masurca» de Popper; i altres més que formaven el programa selecte d'aquella nit de grata recordació.

Sense por a exagerar podem assegurar que l'ovació que'l públic mejicá doná an En Casals la nit de sa presentació, és una de les més grans que s'han tributat a artistes estrangers; sigué una d'aquestes manifestacions sinceres i xardoroses que mai s'esborren.

Els dos concerts més, celebrats fins al moment que escrivim aquestes ratlles, no han desmerescut en res del primer; ni en l'interpretació qu'En Casals sab donar a totes les obres, ni en el entusiasme del públic.

Es fortament encoratjador en aquests moments en que tots tenim els ulls fits vers nostra aimada Catalunya, seguint amb tot interès els aconeximents que'n ella es desenrotllen, veure arribar fins a nosaltres a un artista com En Pau Casals, que triomfa per sobre de tot per la bellega i l'espiritualitat de son art, i en qui ens apar veure un portador per tot arreu i triomfalment, de la grandesa de Catalunya, que'n aquests moments—repetim—solemnes, té tota la significació d'un símbol de victòria.

PUCK.